

कर्वैरपत्वे स्त्रियां डीप् । २२३भिभेदे पु० । “तत्को इ-
विषोदाः ? इन्द्र इति कौटुकिः” निरुक्तं ८, २

क्लृथ वधे वा चुरा० उभ०पञ्चे व्या०प०सेट् घटादि० । क्लृथयति
ते क्लृथति, अचिक्लृथत् अक्लृथीत् अक्लृथीत् । क्लृथयां-
बभूव आस चकार चक्रे चक्ताथ । मध्ये घृतस्यापव-
र्त्तने च । “पौष्णो विष्मन्द्माने सारतः क्लृथन्” यजु०
२६, ५, “क्लृथनं मध्ये घृतस्यापवर्तनम्” वेददीपः

क्लृद् रोदने अक० आह्वाने सक० इदित् व्या० पर० सेट् ।
क्लृन्दति अक्लृन्दीत् । चक्लृन्द । क्रन्द्यते
क्लृद् वैकल्ये दि० आत्म० अक०सेट् घटादि० । क्लृद्यते अक्लृदादृ
चक्लृदे । क्लृद्यति त अचिक्लृदत् त ।

क्लृद् रोदने व्या० उभ० इदित् अक० सेट् । क्लृन्दति ते अक्लृ-
न्दीत् अक्लृन्दिट् । चक्लृन्द चक्लृन्द । क्लृन्दते “याः
क्लृन्दास्तमिगीचयो ऽचक्रामामनो सहः ताम्यो गन्धर्व-
पत्नीभ्योऽप्सराम्योऽकरं नमः” अथ० २, २, ५

क्लृप अव्यक्तवाक्ये चुरा० उभ० अक० सेट् घटा० । क्लृपयति-
ते अचिक्लृपत्-त । क्लृपयां बभूव आस चकार चक्रे
क्लृम ग्लानौ दिवा०पर०अक०सेट् शमा० । क्लृमयति अक्लृमीत्
चक्लृम । उदित् क्लृमत्वा-क्लृमत्वा । क्लृमः । घञ्
न वृद्धिः कुमः । क्लृमते अक्लृमि । “कुमं ययौ कन्दुक-
लोचयाऽपि या” “अङ्गाय सा नियमजं कुलसत्ससजे”
कुमा० “न चक्लाम न विव्यथे” भट्टिः “तपः कुमं साध-
यितुं य इच्छति” शकु०

क्लृम ग्लानौ भा० पर० अक० सेट् । क्लृमति इदित् अक्लृमत्
चक्लृमीत् चक्लृम । क्लृमत्वा । क्लृमतिः ।

क्लृम पु० क्लृम-भावे घञ् अष्टादिः । “योऽनाय सः अमोदेहे
प्रष्टईः श्वाससङ्गतः । क्लृमः स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थं
प्रवाधकः” । भावप्र० उक्ते अमभेदे ।

क्लृमथ पु० क्लृम-अथच् । आयासे अमरः ।

क्लृमिन् लि० क्लृम-चिनुष् अष्टादिः । क्लृमिन्नुक्ते ।

क्लृव भये दिवा० आत्म० अक० सेट् घटादि० । क्लृव्यते अक्लृ-
विट् । चक्लृवे । क्लृवयति । वि-वैकल्ये विकृष्यः ।

क्लृन्त लि० क्लृम-क्त । अमात्ते । [यस्तदानीम् ” भावः ।

क्लृन्ति स्त्री क्लृम-क्तिन् । परिश्रमे “क्लृन्तिच्छिदोवनवनस्पत-
क्लिद् आर्क्षीभावे दिवा० पर० अक० सेट् । क्लृद्यति । इदित् ।

अक्लिदत्-अक्लिदीत्-अक्लितीत् । चक्लाद । क्लृदः । क्लृद्यन्
क्लृदी । क्लृद्यति ते । अचिक्लिदत् त । “तेन क्लृद्यति
व्रणः” सुश्रु० । “सुवेष्टं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातर यदि वा

सुतम् । योनिः क्लृद्यति नारीणाम्” हितो० । “क्लृ-
द्यानि भूमौ क्लृद्यानि बान्धवा मे स्वपन्ति च” भट्टिः ।
“क्लृन्याः प्रस्रवसंयुक्तैरस्रैः क्लृदसरोऽभवत्” भा०
आ० १३५ । “नचैनं क्लृद्यन्प्रापो न शोषयति मारुतः ।
अक्लेद्योऽयमदाहोऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च” गीता ।
“रक्तैराचिक्लिदद्भूमिम् सैन्यैश्चातसारज्जतैः” भट्टिः ।
उपसर्गविशेषपूर्वकस्तु तत्तदुपसर्गद्योत्यार्थविशिष्टे क्लृदे ।

क्लिद् रोदने इदित् भा० उभ० अक० सेट् । क्लिन्दति ते अ-
क्लिन्दीत् अक्लिन्दिट् । चिक्लिन्द चिक्लिन्दे । क्लिन्दतः ।
परिदेष्टने शोके सक०आत्म० । क्लिन्दते चैतस्”सि०कौ० ।

क्लिञ् लि० क्लिद-कर्त्तरि क्त । आर्क्षे(भिजे) क्लृधातो उदा०
क्लिञ्जवर्त्मन् न० “अरुजं बाह्यतः शूनमन्ःक्लिञ्जं स्वव्यापि ।
कण्डूनिस्तोद्भूयिष्ठं क्लिञ्जवर्त्मं तदुच्यते” सुश्रुतोक्ते नेत्रा-
वयवभेदवर्त्मनि रोगभेदे ।

क्लिब पु० क्लृप् क्लिप् पृषो० । लोके । “कौं क्रतो ! अर क्लिबे-
अर क्तं अर” यजु० ४०, ६५, “क्लृवे क्लृप्ताय लोकाय-
अर” माधवः । “क्लृपते भोगाय क्लृप् लोकः तस्यै अर
जयादेश आर्षः क्लृदस्य भययेति” पा० “पदान्तत्वात्” वेददी०

क्लिश उपतापे दिवा० व्या० अक० उपतप्तीकरणे सक० सेट्
पा० । क्लिश्यते अक्लिशिट् । क्लिशित्वा क्लिष्टा । क्लिशितः
क्लिष्टः । अक्लिश्यमते अयसुभयपदो तेन “क्लिश्यन्नपि
हि मेधावी” प्रत्याशन्नृषारदीर्घातिक्लृश्यत्तमोयक्लृ-
षीति” नृपात्मजी चिक्लिगृहः ससीतौ” भट्टिः साधुः
सकर्मकत्वे “इन्द्रियैः कामवृत्तैस्तु क्लिगृसे प्राकृतोयथा”
रामा० ति० ६६, २७, अकर्मकत्वे “क्लिगृते हि जवः
सर्वः तरमाणः पुनः पुनः” भा० व० १२१ अ० । “चिरं
क्लिशित्वा मर्मावित्” भट्टिः परस्मैपदित्वे “तयः परार्थे
क्लिगृन्ति साक्षिणः प्रतिभूः कुलम्” मनुः । “हिम-
क्लिष्टप्रभावानि ज्योतीर्षीव सुखानि यः” कुमा० । “क्लृशः
फलेन हि पुनर्नयतां निधत्ते” कुमा० ।

उपसर्गपूर्वकस्तु तत्तदुपसर्गविशेषप्रद्योत्यार्थोपतापे

क्लिश बाधने सक०क्रा०ऊदित् वेट् । क्लिश्नाति अक्लिशीत् अक्लि-
क्षत् चिक्लिश । क्लिष्टः । क्लृशः क्लिशित्वा क्लिष्टा । क्लिशितः क्लि-
ष्टः “इत्यमारोध्यमानोऽपि क्लिश्नाति भुवनत्रयम्” कुमा० ।
“अयं मां सुदृढ क्षुद्रः कौरवाणां यशोहरः । क्लिश्नाति
माहं तत् सोढुं चिरं शङ्क्यामि कौरव !” भा०स० ६७ ।
“असुरस्तारकोनाम त्वया दत्तवरः प्रभो ! । सुरान्दर्शितं
क्लिश्नाति कषकस्य विधीयताम्” भा० आनु० ८५ अ०